

«بررسی رابطه تمرکز مالکیت و سیاست سود سهام تقسیمی در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران»

Investigating the Relationship between Ownership Focus and Dividend Policy in Tehran Stock Exchange Companies

۱- رضا محمدی، کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه آزاد واحد اردبیل

چکیده

موضوع سیاست تقسیم سود همواره به عنوان یکی از بحث انگیزترین مباحث علم مالیه مطرح بوده به طوری که علاقه اقتصاددانان قرن حاضر بیش از پنج دهه اخیر را به خود معطوف کرده و موضوع الگوهای نظری جامع و بررسی های تجربی بوده است. سیاست تقسیم سود اصولاً انتخاب این موضوع است که ارزش چگونه منتقل گردد. هر شرکت که بطور جاری سود سهام پرداخت نکند آن را دوباره در شرکت سرمایه گذاری می کند تا ایجاد منفعت کند. به این طریق آنها توانایی شرکت را برای پرداخت سود سهام در آینده افزایش می دهند. در این مطالعه رابطه بین تمرکز مالکیت، عملکرد شرکت و سیاست تقسیم سود در شرکت های پذیرفته در صنایع مواد غذایی و دارویی بورس اوراق بهادار تهران بررسی شده است. نمونه آماری پژوهش شامل ۴۴ شرکت در طی دوره زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ می باشد. رویکرد انتخابی برای آزمون فرضیات با استفاده از تلفیق داده های مقطعی و زمانی می باشد. در این تحقیق از مدل های رگرسیونی داده های ادغام شده استفاده شده است. تمرکز مالکیت با استفاده از درصد مالکیت سهامداران عمده بالای ۵ درصد، عملکرد با استفاده از معیارهای نسبت بازده داراییها، نسبت بازده حقوق صاحبان سهام، نسبت Q توبین و سیاست تقسیم سود با استفاده از نسبت سود تقسیمی (سود تقسیمی هر سهم / سود هر سهم) سنجیده شده است. نتایج نشان می دهد که در سطح ۹۵٪ بین تمرکز مالکیت و دو معیار عملکرد یعنی نسبت بازده حقوق صاحبان سهام و نسبت Q توبین رابطه معناداری وجود دارد. البته این رابطه معنادار بین تمرکز مالکیت و معیار ارزیابی عملکرد نسبت بازده داراییها صدق نمی کند. همچنین بین نسبت سود تقسیمی رابطهای معنادار مشاهده شد؛ به این معنا که بهبود عملکرد میتواند افزایش سود تقسیمی را به دنبال داشته باشد. در عین حال، از نظر آماری رابطه ای معنادار بین تمرکز مالکیت و نسبت سود تقسیمی مشاهده نشد.

واژگان کلیدی: سیاست تقسیم سود، تمرکز مالکیت، سود تقسیمی، جریان نقد آزاد، بورس اوراق بهادار